

Publicerad 2016-05-03 09:29 av Inkarasilas

På hustak,

ett du ett jag
med moln, små jävla moln över rygg

och håller min marter
mellan pekfinger och tumme

för mot mun
är vi som rökringar

flyter över alla höghus nu, sprids
över nylagd asfalt i dess feta bubbel

regnbågsskimmer i oljeyta
och borde inte lova framtid –

för som vi faller när vi älskar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inkarasilas med Poeter.se id #15708 innehar upphovsrätten